

[Undervisningsministeren]

gere år af den tidligere regering, og som jeg meget gerne vil gøre honnør for.

Fru Lilli Gyldenkilde nævnte ligesom fru Ritt Bjerregaard dette med social- og sundhedsområdet. Jeg har på fornemmelsen, at fru Lilli Gyldenkilde og fru Ritt Bjerregaard ikke helt er enige om denne sag, og de faglige organisationer er i hvert fald voldsomme modstandere af det forslag, som især den socialdemokratiske folketingsgruppe går ind for. Jeg kan sige så meget som, at socialministeren og jeg har skrevet et brev til Kommunernes Landsforening, hvor vi foreslår, at vi tager hul på den betænkning og begynder med ældreuddannelserne, for dér er det tilsyneladende lettest at komme igennem uden alt for megen uenighed mellem de faglige organisationer og de kommunale organisationer. Det betyder ikke, at man ikke kan gå videre, men der er som sagt stor uenighed om sagen.

Det tværfaglige basisår har vi kaldt industriel grunduddannelse, for det behøver ikke at være tværfagligt, det behøver heller ikke at vare 1 år, men bortset fra dette er det nok en god idé. Den arbejder vi også videre med, men også her støder vi mod stor modstand på alle leder og kanter.

Fru Lilli Gyldenkilde havde en slutningsbemærkning, som jeg vil citere. Hun sagde: »Men arbejdsløshedstallet, det stiger altså«. Det gør det jo ikke, men fru Lilli Gyldenkilde tænker måske på, at i forhold til sidste år på samme tid er der en lille stigning i arbejdsløshedstallet. Dog er denne stigning ikke større end forventet, idet de seneste opgørelser over underskuddet på finansloven har en positiv post, der hedder sparet arbejdsløshedsunderstøttelse i forhold til det forventede, fordi ledigheden er blevet lidt mindre, end man ventede. Jeg kan i hvert fald føje én positiv ting til: antallet af praktikpladssøgende er i marts måned faldet med 1.400. Jeg tager det som udtryk for, at den vældig kraftige indsats, der er gjort fra organisationernes side for gennem praktikpladskampagner at skaffe flere praktikpladser til de unge, har givet et vist resultat. Det synes jeg også at vi ved denne lejlighed skal hilse med glæde og med taknemlighed.

Fru Lone Dybkjær kom med et indlæg, som jeg næsten selv kunne have holdt, nemlig om, at nu må der altså ske noget med hensyn til at få godkendt flere brancher, og hvis det ikke kan ske på anden måde, så må

vi vel have et centralt sted, hvor man kan henvende sig, når man føler, man ikke kan komme igennem. Dette centrale sted er undervisningsministeriet, men som alle ved, er der utrolig mange barrierer. Der er det reelle problem, at hvis vi desavouerer f.eks. de faglige udvalg og dermed de organisationer, der er repræsenteret dér, risikerer vi, at de ikke på samme måde arbejder med på at løse problemet. Det er den balance, vi hele tiden må finde. Jeg kunne godt som minister skære igennem mere, end jeg har gjort, men når jeg har holdt mig lidt tilbage, er det ikke kun, fordi jeg er rund og vennsæl og ønsker et godt samarbejde med organisationerne, det er faktisk, fordi jeg føler, det kan gå ud over de unge, hvis der hos organisationerne lægges kim til dårlige følelser over for regeringen – og gives undskyldninger for, at man siger: så kan regeringen også selv om det. Det er grunden til, at jeg ikke har gjort mere, end jeg har gjort. Jeg er helt enig med fru Lone Dybkjær i, at tilstanden i dette øjeblik er uacceptabel – sådan som den har været, snart sagt så længe vi kan huske det – på det punkt. Der er ikke sket nok, og jeg vil meget gerne bringe den hilsen fra fru Lone Dybkjær videre, hvor jeg kommer, og sige: nu må vi gøre noget mere.

Dog vil jeg sige, at på ét punkt tror jeg, der er sket noget. Det er blevet meget enklere at få en lærling. Det er blevet enklere at få disse tilskud. Det er vist også blevet enklere at blive godkendt. Denne forenkling vil vi søge at gøre virksomhederne opmærksomme på ved nogle OBS-udsendelser, som vist nok starter i denne måned, hvor vi vil forsøge at forklare virksomhederne, især de nye, som ikke har haft lærlinge før, hvor let det er blevet. Men dette var ikke nogen undskyldning. Dette var kun til forklaring. Jeg kan tilslutte mig hvert ord, fru Lone Dybkjær sagde, og jeg skal meget gerne leve op til den berettigede kritik, hun fremførte.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil sige tak til undervisningsministeren, men jeg vil godt gøre den ene tilføjelse, at jeg er bange for, at det ikke kun er ved godkendelse af nye brancher og sådan noget, der er problemer. Jeg er bange for, at det simpelt hen for en virksomhed, der ikke kender sy-